

Introductieles

Les 6.1: Retourlading en voorbereiding op de thuisreis

Wachten

Nadat de Afrikanen waren verkocht werden de beddingen, de slavenhuisjes (wc's), het schot en de slavenkombuis afgebroken. Het schip werd schoongemaakt en er werd groot onderhoud gepleegd. De levering van de retourlading werd afgewacht op de rivier Demerary. Tijdens het 6 weken durende verblijf in Demerary had de bemanning weinig te doen. Veel van het noodzakelijke onderhoud aan de Eenigheid was al in de kolonie Essequibo gedaan. Regelmatig werden de zeilen gelucht, de ankertouwen gerepareerd en werd brandhout gekapt.

Kapitein

Terwijl het schip in Demerary lag, was kapitein Menkenveld de meeste tijd niet aan boord. Op 4 november vertrok hij met een tentboot naar Essequibo. Pas op 17 december 1762, toen het schip gereed lag om te beginnen aan de terugtocht, kwam de kapitein weer aan boord. In de tussentijd zal hij onder meer retourlading hebben aangekocht.

Ondermeester vertrekt

Op 4 september 1762 was ondermeester (tweede chirurg) Louis Bernard met zijn bezittingen van boord gegaan om in Essequibo te blijven. Chirurgijns waren erg gewild in de koloniën. Vanwege ziekte en wanbestuur hielden niet veel chirurgijns het lang vol.

Deserteurs of weglopers

Twee Spaanse matrozen van de Eenigheid besloten te deserteren. Toen Anthonie Colombo en Alonso Madroes op 16 november 1762 samen met twee anderen brandhout moesten gaan kappen, gingen ze ervan door. Twaalf dagen later keerde Alonso Madroes terug naar de Eenigheid. Hij verklaarde dat hij zijn maat kwijtgeraakt was toen zij 's nachts door de bossen dwaalden. De scheepsraad kwam bijeen en besloot om Alonso Madroes mee terug te nemen naar Middelburg, omdat zij geen 'schelm' in de kolonie achter wilden laten. Zijn verdiende gage werd verbeurd verklaard.

Nieuwe matroos

Op 17 december 1762 kwam een nieuwe matroos aan boord: Johannes van de Putte. Hij had daarvoor gewerkt op het schip De Spoorse Galij van Adriaan Spoors uit Middelburg. Dit schip was afgedankt en de matroos wilde terug naar zijn vaderland. In ruil voor scheepswerk kon hij mee-eten en meevaren naar Middelburg.

Retourlading

In november werden dagelijks vaten en zakken met suiker en koffie en andere producten van de plantages aan boord gebracht. Deze vaten en zakken waren gebrandmerkt, zodat men later nog wist van wie de koffie of suiker afkomstig was. De laatste tonnen suiker werden 12 december aan boord gebracht. Ook ging er een brievenzak mee, met brieven van de plantagebewoners aan hun familie en in Nederland. Tot slot werden watervaten geladen en was het schip klaar voor vertrek naar Nederland.

Meer informatie

Gebeurtenissen in Essequibo: <http://eenigheid.slavenhandelmcc.nl/trajecten-van-de-reis/west-indie/kolonie-essequibo/>

Retourlading: <http://eenigheid.slavenhandelmcc.nl/trajecten-van-de-reis/west-indie/wachten-in-demerary/>